

בעזהשי"ת

# גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף  
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]  
מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

## מסכת כתובות

כללים לשימוש

[ ] = מקור או טעם הדבר  
( ) = הוספת פרט או תוספת ביאור  
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)  
מדאורייתא = מדאורייתא  
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיה.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך  
נא להעיר הערות

©

כל הזכויות שמורות  
תשנ"ט

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36  
פעיה"ק ירושלים תובב"א  
טל : 571-2016 (02)

## פ"ג שני דייני גזירות

### גמ' קה. - קח.

{ שצ"ד ב"ד וכו' בירושלים; שוחד; אליהו רבה/זוטא; כי הווי מיפטרי רבנן מבי וכו' פיישי וכו' }

נוטל שכר לדון - דיניו בטלין, ומותר לקחת מב' הצדדין שכר ביטול מלאכה דמוכח

רגיל לישאל פסול לדון אא"כ שואל בחזרה

שכר אורגי פרוכות - רב - מתרומת הלשכה,

ר"נ - לצניעות - מלשכה, לאמה טרקסין - מבדק הבית

כלי שרת (רש"י - למזבח החיצון) - ר' ישמעאל ור' חנינא סגן - ממותר תרומת הלשכות (משנה שעברה)

[צורך קרבן] או ממותר בדק הבית [לב ב"ד מתנה]

ברייטא, ר"ע - ממותר נסכים (שהוסיפו מספקי סלתות)

קיץ המזבח - ר' ישמעאל - ממותר פירות (סחורה במותר תרומה), ר"ע - ממותר תרומה,

ר' חנינא - ממותר נסכים

בעלה במדה"י - לרב (להל') פוסקין לה מזונות אפי' בחייו אחר ג' חדשים

שמואל - כששמעו שמת [בחייו - רב זביד - אימר צורי אתפסה (בגדולה), ר"פ - שמא אמר צאי

מע"י במזונותיך (בדספקה)], או בהשרה ביד שלי (רש"י - ועכשיו משך ידו), יבם שעמד בדין

וברח, קטנה דלא ספקה - דאין חשש

ובחזר הבעל נאמן דאתפסה צורי (רש"י - הוא ישבע ומחזירה מה שלקחה)

חנן ור' יוחנן בן זכאי ולהל' - א"צ שבועה לגבות מזוני עד שגובה כתו'

בני כהנים גדולים, ר' דוסא בן הרכינס - צריכה שבועה

"גירשני בעלי" מתפרנסת - לשמואל בשמעו שמת (רש"י - ואינה רוצה ליטול כל הכתו' ביחד) - עד

כדי כתובתה [אפסדה אנפשה]

קוניא לבן/שחור אינו בולע (רש"י - כלי חרס מחופה עופרת), חוץ: ממעורב צריף, יש ביקועי, ירוקי לרב

זביד

הלך למדה"י - חנן וריב"ז ולהל' - המפרנס אשתו איבד מעותיו (רש"י - אא"כ לוותה ע"מ לפרוע)

בני כה"ג, ר' דוסא ב"ה - ישבע ויטול

לחנן מותר לפרוע חוב מודר הנאה [לרש"י - כיון דפרעון לשם הלואה לאו הלואה היא, לשם מחילה נמי לא מידי

יהיב ולא מחילה]

לבני כה"ג - לרבא בע"מ שלא לפרוע (רש"י - עד שירצה)

ור' אושעיא חולק - הנאת כיסופא (רש"י - מחילה היא)

### רש"י קז. - קח.

חשש צורי וצאי מע"י - לרש"י לשמואל פוסקין בשבו'

בשמעו שמת - לרש"י פוסקין בלי שבו'

לרש"י - רק יבם שברח חייב מזונות ולא חלה

תורמין תרומת הלשכה על האבוד (לרש"י - מהשליח),

הגבוי (לרש"י - עדיין לא הגיע),

ועל העתיד לגבות (לרש"י - אפי' לא נגבה לבסוף)

### גמ' קח: - קיב:

מת ונכסיו מועטים (פחות מפרנסת י"ב חודש)

רבנן - הבנות יזונו, אדמון ור"ג - אף הבנים

תובע "מלא י' כדי שמן" = שמן לבד, "כדי שמן מלאים" = שמן וקנקנים

"כדי שמן" - לרבנן = רק שמן,

לאדמון ור"ג ולהל' = אף קנקנים - נ"מ דחייב שבו' לר"נ בהודה בקנקנים לבד, לר' חייא בר אבא - במקצת קנקנים (ומגלגלין על שמן)

למשנה חותן/לר' יוסי בר"י ארוסה גדולה שפסק מעות לחתן ואין לו/לה - רבנן - תשב עד שתלביין ראשה, חוץ: מחותן שפסק לריכר"י, לרש"י - ארוסה קטנה שפסקה אדמון ור"ג ולהל' - או כנוס או גט

עד שחתם על שטר מכירה - רבנן, להל' - לא יכול לערער שגזול ממנו אבל דיין כן [לא קראוהו] אדמון - יכול [הראשון אדם קשה] אבל לא כשחתם (לרש"י) שדה לצדה למוכרה לאחר ועשה שדה זו סימן אא"כ: מוכרה המוחזק למערער (לרש"י) [אי לא שתקתי לא היה מוכר/קונה], או שטען שהסי' רק תלם א', או שחזרתי ולקחתי ממנו [לרש"י - פה שאסר]

אבדה דרך לשדהו אצל חד שקנה מד' בנ"א - אדמון - יטול דרך קצרה [דרכי גבן] חכמים, להל' - יקנה (רש"י - בזול, ותוס' חולקין) [שתוק או אהדרנא למרייהו]

"דקל" לבת - יכולים לסלקה בב' חצאין [רש"י - נכסים בחזקת יתומים וידה מכח צוואה על התחתונה] לזה שקנה שדה ממלוה - במקום דיהבי זוזי לפני השטר נאמן לומר פרוע/מזוייף דהו"ל לעכב מעותיו במקום דשטר לפני זוזי - אדמון - נאמן [הו"ל למסור מודעא דרק מוכרו שיהא לו משכון על חובו], חכמים ולהל' - אינו נאמן [חבריו יודיעוהו ולא יקנה]

שט"ח זה על זה - אדמון - המאוחר נאמן [האיך לית] חכמים ולהל' - שניהם גובין בשדות שוות - הפוכי מטרטא ל"ל לאחד עידית ובינונית ולהשני זיבורית - ר"נ - בשלו (לוה) שמין - ואפי' לקח הבינונית משלם רק זיבורית רב ששת - בשל כל אדם שמין - והפוכי מטרטא ל"ל לרב ששת מח' בשלוח השני ביומי דמשלם הלואה הראשון אי לא עביד איניש דיזיף ליומי'

תפס בע"ח בינונית מיתמי - מהני

אין מוציאין אשה לארץ אחרת (יהודה - עבר הירדן - גליל), מעיר < > לכרך, לרשב"ג אף לא מנוה רעה ליפה [שינוי וסת]

אנשים, נשים יכולין לכפות לעלות (ולא לצאת) לא"י, לירושלים, אפי' עבד עברי, אפי' לנוה רעה, ואל"ה יוציא בהפסד כתובה

עבד שברח לא"י - חייב למוכרו שם [ישוב א"י]

כשמשלם כתו' במק"א - ת"ק - כפי מעות קטנות [מקולי כתובה - כתו' דרבנן] רשב"ג - כמקום השעבוד (כחוב) [כתו' דאו']

רב יהודה - מבבל לא"י בעשה [ושמה יהיו עד יום פקדי, אם תעירו ואם תעוררו (ו' שבועות)], ור' זירא חולק

לכו"ע אסור מבבל לשאר ארצות [רש"י - ישיבות המרביצות תורה תמיד]

ו' שבועות: שלא יעלו בחומה, ימרדו, גוים לא ישתעבדו יותר מדי, לא יגלו/ירחקו הקץ, יגלו הסוד לגוים

{ מעלת א"י, קבורה בא"י; אור תורה מחייהו; ולבן שיניים מחלב }

## הדרן עלך מסכת כתובות